

“De Wekker”, mei 1959, 13^e jaargang, nummer 3.

Ontvangen van Rob Lampen, Rotterdam.

- 4 JUNI 1959

13e jaargang - mei 1959 - nr. 3

**WERKPLAATS
EN
KANTOOR**

**WETENSCHAP
EN
KUNST**

SECRETARIAAT: M. P. v. d. BORDEN, KORTEBRANTSTRAAT 37 - ROTTERDAM - TELEFOON 128643

De Wekker

Opgericht 21 april 1944
Kon. erkend 16 mei 1951

Maandblad van de Vereniging
van Personeel in dienst bij de
Rotterdamsche Droogdok Maat-
schappij N.V. en Scheepsbouw Mij-
„Nieuwe Waterweg” N.V. W.E.K.

REDACTIE-ADRES: KARIMUNSTRAAT 12 - ROTTERDAM-Z.

PRINS BERNHARD DOK 9 IN GEBRUIK

Dit officieel op 1 mei j.l. door Prins Bernhard in gebruik gestelde dok heeft op die dag glansrijk de proef doorstaan door het droogzetten van de Rotterdam en bewezen in staat te zijn zeer grote passagiersschepen met succes te kunnen dokken. Wij hopen onze Nieuw Amsterdam te zijner tijd ook in dit dok te zien staan. Als straks het door de R.D.M. aangekochte Britse Admiraliteitsdok, dat op de 1e Pinksterdag, 17 mei, de

Nieuwe Waterweg werd opgesleept, in bedrijf is, dan is het woord „Droogdok” in onze naam van een nog grotere betekenis geworden. Het hefvermogen van de 10 dokken tezamen bedraagt dan 200.200 ton. We mogen hierbij wensen dat, ondanks de minder gunstige toestanden in de scheepvaart, van deze 10 dokken toch een druk gebruik zal worden gemaakt. (Voor een beschrijving van dit dok zie verder in dit nummer).

Atomen

in dienst van de vrede (2)

Het ondeelbare is deelbaar.

„Liefde en bitterheid, warmte, koude en kleur zijn slechts verschijnselen; in werkelijkheid bestaan er alleen maar atomen“. Vijftiende eeuw geleden werd deze zin opgetekend door de oud-Griekse wijsgeer Democritus, die aan de kleine, onveranderlijke en ondeelbare deeltjes, waaruit volgens zijn opvattingen de gehele stoffelijke wereld was opgebouwd, de naam „atomen“ heeft gegeven.

Die naam werd door de scheikundigen uit later eeuwen overgenomen en wanneer U in een woordenboek het woord „aatom“ opzoekt, vindt U als verklaring: het kleinste mogelijke deeltje van een element. Het Griekse woord „atomos“ betekent letterlijk „niet door te snijden“ of „ondeelbaar“.

Na lang zoeken en speuren zijn de scheikundigen tot de ontdekking gekomen dat de talloze stoffen die we op aarde in een rijke verscheidenheid vinden, alle zijn opgebouwd uit een honderdtal elementaire stoffen, de z.g. elementen. De kleinste denkbare deeltjes van deze elementen noemde men de atomen.

Tot 1912 stelde men zich de atomen voor als uiterst kleine, massieve bolletjes, een soort verbazend kleine fietskogeltjes. De moderne natuurkunde heeft dit beeld radicaal omvergeworpen. De atomen bestaan niet uit massieve, ondeelbare bolletjes. Elk atoom lijkt op een zonnestelsel in miniatuur. Zoals in ons zonnestelsel de planeten om de centraal geplaatste zon cirkelen, zo is het atoom opgebouwd uit een kleine centrale atoomkern, waaromheen zich in ongeveer cirkelvormige banen met duizelingwekkende snelheden de z.g. elektronen bewegen.

Het atoom — zelfs dat van de hardste stoffen — blijkt voor het overgrote deel te bestaan uit... een volkomen lege ruimte. Wanneer men een gemiddeld atoom miljoen maal miljoen keer zou kunnen vergroten, dan werd de kern een knikker van ongeveer 1 centimeter en zouden op een afstand van ongeveer 100 meter de buitenste elektronen om deze kern cirkelen!

Als we een blok van 1 kubieke meter aluminium, dat een gewicht heeft van 2700 kg, eens zo zouden kunnen samenpersen, dat alle atoomkernen opeengestapeld lagen, dan zouden ze bij elkaar nog niet de grootte van een speldeknop innemen. En die speldeknop zou net zoveel wegen als het oorspronkelijke blok!

Na de ontdekking, dat een atoom is opgebouwd uit een kern met één of meer elektronen er omheen, ging de wetenschap weer een stap verder. Zij vond dat ook de atoomkern zélf niet ondeelbaar is, maar op zijn beurt weer opgebouwd uit nog kleinere bouwstenen, de neutronen en de protonen. Het eenvoudigste atoom dat we kennen, is dat van waterstof. De kern bestaat hier uit slechts één proton, waaromheen ook niet meer dan één elektron cirkelt.

Op elke 5000 „gewone“ waterstofatomen blijkt er echter één voor te komen, waarvan de kern niet bestaat uit één proton alleen, maar uit één proton en één neutron. Een dergelijk tweeling-atoom heeft men een

isotoop genoemd. Scheikundig is deze isotoop — de zware waterstof — niet van de gewone waterstof te onderscheiden; alleen het atoomgewicht is groter.

Ook bij uranium, de „brandstof“ voor de stoomovens, komen verschillende isotopen voor. Het uranium, dat voor kernsplijting wordt gebruikt, heeft een kern van niet minder dan 92 protonen en 143 neutronen.

Rondom deze 235 kerndeeltjes, die heel dicht opeen zitten, bewegen zich op grote afstand 92 elektronen.

Hoe komt nu de kernsplijting, die hierboven werd genoemd, tot stand? Dat klinkt op papier eenvoudig genoeg: men „beschiet“ de atoomkern met z.g. losse neutronen, die op verschillende manieren kunnen worden verkregen. Raakt een neutron de uraniumkern, dan gebeurt het: de zware kern splijt in twee of meer brokken uiteen. Bij dat uiteenvallen blijkt een enorme hoeveelheid warmte en ook straling vrij te komen. Maar er gebeurt meer: bij de splijting komen uit de kern ook nog twee of drie „losse“ neutronen vrij. Deze vliegen weg en kunnen op hun beurt weer als projectiel dienen voor andere uraniumkernen in de buurt, die als ze geraakt worden, ook uiteenvallen. Opnieuw komen er dan warmte en straling en bovendien een paar „losse“ neutronen vrij, die vervolgens andere kernen doen splijten. Op die manier ontstaat een z.g. kettingreactie, waarbij in minder dan geen tijd miljarden atomen worden gesplitst en een onvoorstelbaar grote hoeveelheid warmte en straling vrijkomt. Bij de volledige splijting van één kilogram uranium komt evenveel energie vrij als bij de volledige verbranding van 3.000.000 kg kolen!

Bij de atombom, of nauwkeuriger gezegd de kernsplijtingsbom, verloopt de vrijmaking van de kernenergie werkelijk zo ongebonden en explosief als hierboven is verteld. Gelukkig is het heel goed mogelijk gebleken het proces van de kernsplijting minder explosief te doen verlopen. Dit gebeurt in de z.g. kernreactoren, waarin de kettingreactie heel nauwkeurig in de hand kan worden gehouden, zodat men de mogelijkheid heeft de vrijkomende warmte nuttig te gebruiken.

Niet alleen bij het uiteenvallen van een zware kern komen enorme hoeveelheden energie vrij. De smelting (fusie) van twee lichte atoomkernen bij zeer hoge temperatuur tot één zwaardere kern gaat met de vrijkoming van nog grotere hoeveelheden energie gepaard. Wanneer twee atoomkernen van zware waterstof (bestaande uit een neutron en een proton) worden samengesmolten, ontstaat een heliumkern (met twee neutronen en twee protonen).

De mens heeft deze kernfusie toegepast in de verschrikkelijke waterstofbom. In tal van laboratoria — ook in Nederland — zoekt men thans naar middelen om „de waterstofbom te temmen“, d.w.z. om het proces van kernsmelting onder controle te brengen en te beheersen, waardoor een onmetelijke bron van energie ter beschikking van de mens zou komen. Aan de smelting van lichte atoomkernen dankt de zon haar gigantische energie.

KONINKLIJK BEZOEK

Z.K.H. Prins Bernhard vereerde op 1 mei j.l. te ca 3 uur de R.D.M. met een bezoek, hetgeen allereerst gold de in de onderzeebotenloods in aanbouw zijnde onderzeeboten Dolfijn en Zeehond, die door Z.K.H. in zijn functie van Inspecteur-Generaal van de Koninklijke Marine werden geïnspecteerd.

Daarna begaf Z.K.H. zich, vergezeld van onze directeuren, via het nieuwe dokcentrum-West naar dok 9, waarin de Rotterdam gevaren was en geboeid lag. Hoog stak dit machtige schip boven de zijkasten van het dok uit.

In het commandohuis, waarin het manoeuvreerbord staat opgesteld, dat door leerlingen van onze bedrijfs-school is vervaardigd, liet Z.K.H. zich inlichten over de wijze waarop van hieruit het gehele dok elektrisch

kan worden bediend, daarbij grote belangstelling tonende.

Door het inschakelen van de hoofdschakelaar en het daarna drukken op knoppen die de pompen in werking brachten, stelde Z.K.H. het dok in bedrijf. Langzaam kwam dit met de Rotterdam omhoog, totdat de dokvloer droog kwam.

Bij deze gelegenheid verleende de Prins er zijn goedkeuring aan ook dit dok, evenals dok 8, naar hem te noemen.

Nadat de Prins zich in het dokcentrum-West bij een kopje thee nog enige tijd met onze directeuren had beziggehouden, verliet Z.K.H. tegen 5 uur de R.D.M.

Met deze gebeurtenis wordt weer een gulden bladzijde aan de geschiedenis van de R.D.M. gevoegd, waarop wij allen trots kunnen zijn.

PRINS BERNHARD DOK 9

Door het steeds groter worden van de schepen is het nodig dat daarvoor ook passende dokgelegenheden ter beschikking komt. Daarom besloot onze directie enkele jaren geleden over te gaan tot de bouw van dit dok met een hefvermogen van 52.000 ton, waarin grote passagiersschepen en ook tankschepen met een draagvermogen tot ca 80.000 ton kunnen worden opgenomen.

Hoewel het ontwerp en de werktekeningen voor dit dok geheel in ons eigen bedrijf werden vervaardigd, werd de bouw van de stalen romp ervan uitbesteed. De oorzaak van deze gang van zaken was dat door het vele onderhanden zijnde werk en het destijds heersende gebrek aan vaklieden, dit dok niet binnen een redelijke tijd in ons eigen bedrijf gebouwd kon worden.

De elf bodempontons werden door de scheepswerf van Jos Boel te Temse bij Antwerpen gebouwd en naar de Heysehaven gesleept, alwaar door de firma Kloos de in haar fabriek te Kinderdijk vervaardigde zijkasten op de pontons werden bevestigd. Zo hebben we dit dok sectie voor sectie in de Heysehaven zien groeien. De eerste ponton kwam op 19 oktober 1957 bij ons aan, de elfde en laatste op 25 november 1958. Zodra er een ponton aan de R.D.M. kwam werden onmiddellijk daarop met behulp van een drijvende bok, de zijkasten geplaatst. Aldus geschiedde dit met de tweede sectie (ponton en zijkasten) die aan de eerste sectie gekoppeld en daarna gelast werden. Zo volgden de derde en volgende secties, waarna de eindborden aan de beurt kwamen, de draaiende loopbruggen aan de walkant van het dok werden bevestigd en het kommandohuis op een der zijkasten geplaatst werd.

Was een sectie gereed dan waren daarin ook de pompen, pijp- en elektrische leidingen zover mogelijk gemonteerd, zodat, na het koppelen van de elfde sectie, het dok praktisch klaar was.

Grote zorg werd besteed aan de toegang van de wal naar het dok. Daartoe werd vanaf het nieuwe dokcentrum-West een grote betonnen steiger gebouwd die met een beweegbare brug toegang verleent naar de dokvloer. Het is daardoor mogelijk vanaf de wal met een vrachtauto en zelfs met rijdende motor-hijskranen het dok in en dan over het pontondek te rijden. Zelfs werd op die brug rekening gehouden met de voetgangers door er een voetpad naast te maken.

Vanaf de doksteiger is ook een beweegbare loopbrug naar het dek van de zijkast aangebracht, zodat het dok, ook in zinkende toestand, steeds bereikbaar blijft.

Enige technische gegevens van dit dok mogen hier niet onvermeld blijven, n.l.: het gehele dok, dat wisselstroom van 5000 V van de wal ontvangt, die getransformeerd wordt tot 500 V wisselstroom, kan vanuit het kommandohuis geheel bediend en verlicht worden. Een hoofdschakelaar zet daar alles in of buiten bedrijf. Door middel van drukknoppen op het manoeuvreerbord worden de elf pompen in bedrijf gesteld, elk met een vermogen van 150 pk en 3650 m³ per uur.

Het dok is 256 m lang en heeft een breedte op de dokvloer van 40,50 m; over de buitenwanden is het dok 51,50 m breed. Het dek van de zijkasten verheft zich, wanneer de dokvloer droog staat, ca 14,50 m boven het water.

Voor een snelle verbinding tussen dokvloer en kommandohuis is in één der zijkasten een elektrische lift aangebracht, die personen- en goederenvervoer op doelmatige wijze mogelijk maakt.

De bediening van het dok vanuit het kommandohuis geschiedt geheel elektrisch; o.a. worden 77 afsluiters geopend of gesloten. Dit laatste is op het manoeuvreerbord door terugmelding af te lezen of dit al of niet het geval is.

Vervolgens dient nog genoemd te worden de brandblusinstallatie die zo nodig de sprinklerinstallatie aan boord van het gedokte schip kan vervangen. Ook kun-

nen gelijkstroom en wisselstroom van verschillende spanning aan het te dokken schip geleverd worden, alsmede een telefoonverbinding met de stad.

Dan bevinden zich op dit dok ook een werkluchtinstallatie, leidingen voor acetyleneegas en zuurstof voor branden of snijden; een installatie voor elektrisch lassen, enz. De verlichting is bijzonder goed verzorgd, zelfs wordt de dokvloer, door laag in de zijkasten waterdicht ingebouwde lampen, ruim verlicht. In het geheel werden ca 35 km elektrische kabel in het dok verwerkt.

Voor zwaar en snel transport van gereedschappen, onderdelen benodigd voor reparatie, enz. rijdt er op elke zijkast een elektrische loopkraan en wel één met een hefvermogen van 15 en de andere van 25 ton, elk met een hijshoogte boven de kielblokken van ca 45 m.

Nadat het dok door het dokken van enkele tankschepen zorgvuldig was beproefd, voer op 1 mei de Rotterdam erin ter officiële ingebruikstelling.

HOE VINDT U DE WEKKER?

Amice,

Het is eigenlijk een overbodige vraag die wij U, beste lezer, hier voorleggen. Wij weten n.l. dat Uw verlangens alleszins onbevredigd zijn en dat U, boud gesproken, ons maandblad „waardeloos” noemt. Nou ja, een enkele keer staat er wel eens een aardig stukje in en de foto's zijn heus niet allemaal slecht te noemen, maar voor het merendeel bestaat de inhoud toch uit artikeltjes „waar je niks aan hebt”.

U hebt gelijk, beste lezers, volkomen gelijk. De redactie buigt bij het horen van Uw kritische opmerkingen schuldbeuwt het hoofd en verklaart hierbij, met stamelende woorden, in haar taak te kort te zijn geschoten. In al die 13 jaren waarin iedere maand De Wekker verscheen, werd niet of zelden voldaan aan Uw verlangens het maandblad leeswaardig te maken en werd geen moeite genomen de inhoud gezellig te doen zijn.

Daar moet maar eens een eind aan komen. We erkennen onze tekortkomingen en zijn ervan overtuigd dat het veel beter kan. Van heden af zullen wij allen zorg dragen voor het rangschikken van de door U ingezonden artikelen en geven U gelegenheid voor de 10e van elke maand Uw wensen in de vorm van „Dat zou ik graag geplaatst willen zien”, of Uw bijdragen (artikeltjes over belangrijke onderwerpen, iets over vroeger, gedichten, puzzels, enz. enz.) ons toe te zenden.

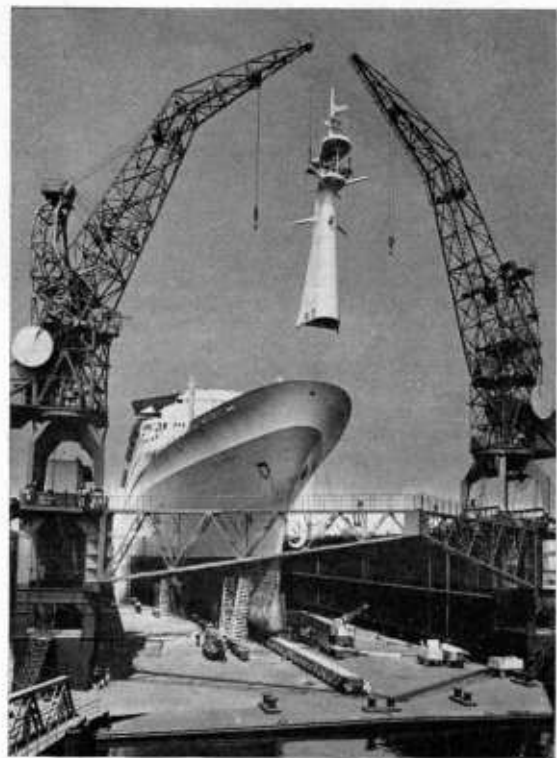
Niet iedereen kan een stukje schrijven, daarover zijn we het allen eens. Daarom zullen wij, op Uw verzoek, trachten iets te schrijven en te plaatsen over hetgeen U graag zou willen lezen. Het kan niet anders dat dan De Wekker door U aller medewerking een glorierijke toekomst tegemoet gaat.

In verband met het bovenstaande hebben wij gemeend ons maandblad binnenkort in een gezelliger formaat te doen verschijnen. Mogelijk zal dit medewerken aan het door U gestelde doel.

We voelen ons erg opgelucht nu wij onze bekentenissen hebben gedaan en zien met verlangen uit naar Uw reacties.

Uw dienstwillige dienaars
REDACTIE

P.S. Gooi er eens 12 cent voor een postzegel tegenaan!

Samenwerking

Vrijdag 8 mei, 12 uur 30. Slechts 2 minuten later dan het tijdschema aangaf rustte de ruim 23,50 m hoge radarmast op het topdek van de Rotterdam. Daarmee werd het hoogste punt van dit trotse bouwwerk bereikt; het topje van de mast ligt ca 52 m boven de waterlijn.

Het nauwkeurig „uitgedokterd” transport van de 7½ ton wegende aluminium mast, eerst door onze drijvende bok Moa en daarna overgenomen door de beide dokkranen, heeft bewezen dat theorie en praktijk elkaar zeer dicht kunnen benaderen, hetgeen voor het welslagen van elke opdracht van grote betekenis is. Een compliment aan de mannen van het transport, aan de bedrijfsleiding en aan hen die dit samen tot stand hebben gebracht.

Het silhouet van het nieuwe mailschip is nu bijna volledig. Iedereen kan constateren dat de enigszins „revolutionaire” opbouw het schip een bijzondere aanblik geeft en wij kunnen dan ook met zekerheid verklaren dat „onze Rotterdam” op zijn komende reizen veler belangstelling zal trekken.

Enkele afmetingen van de radarmast:

Totale lengte : 23,59 m.

Horizontale doorsnede op het topdek : 3,90 × een grootste breedte van 4,20 m,

Hoogte tot radarbordes : 16,50 m. De breedte van de mast is hier ca 1,30 m.

Hoogte tot onderbordes, waarop de scheepsfluit is aangebracht : 13,50 m.

Gewicht van de geheel uit aluminium vervaardigde mast : 7,5 ton.

Als bijzonderheid kan nog worden vermeld dat een luchtafvoerkanaal van één keukensectie tot in de mast werd opgetrokken. Op ca 7 m uit dek worden de „bakken kookluchies” (47.200 m³/uur) met een snelheid van 10 m per seconde d.m.v. fans naar buiten geblazen.

Bijgaande foto's geven U een beeld van de radarmast, zoals hij in onze werkplaats werd vervaardigd en van het zorgvuldig en nauwkeurig door beide kraanmachinisten uitgevoerde transport, waarbij de mobilfoon weer zijn goede diensten bewees.

Zomerpostzegels 1959

VOOR ZIEKEN EN HULPBEHOEVENDEN

Duizenden spastische kinderen in ons land wachten nog op de hulp, die hen kan maken tot mensen, die hun plaats in de maatschappij ten volle waard zijn. Rheumapatiënten, over het gehele land verspreid, ontberen nog steeds de steun, die hun lijden aanzienlijk kan verlichten. Asthmapatiëntjes, die het vaak heel moeilijk hebben, kunnen leren, ondanks hun ziekte, een vrijwel normaal leven te leiden. Het werk voor gebrekkige verkenkers, gidsen en padvindsters dreigt vast te lopen door het wegvallen van een overheidssubsidie als gevolg van de bestedingsbeperking. Voor dit alles is echter een oplossing en de Zomerpostzegelactie 1959 draagt haar deel hiertoe bij. Ieder jaar weer komen talrijke instellingen op het gebied van de volksgezondheid, het maatschappelijk werk en de culturele zorg, ongeacht hun levensbeschouwelijke richting, in aanmerking voor een deel van de opbrengst der Zomerpostzegels.

Vorig jaar kon een bedrag van ruim tweehonderd-duizend gulden onder al die instellingen worden verdeeld.

11 mei was de eerste dag van uitgifte van de Zomerzegels 1959. De bekende Amsterdamse kunstenaar Lex Horn ontwierp deze zegels, evenals de bijbehorende prentbriefkaarten. Het nationale karakter van de actie wordt dit jaar extra geaccentueerd doordat de zegels en kaarten in beeld brengen wat in Nederland door volharding en eendrachtige inspanning werd en wordt bereikt: het Deltaplan en andere grote waterwerken.

De postzegels, die tot en met 27 juni verkrijgbaar zullen zijn bij de postkantoren en plaatselijke comité's voor de Zomerpostzegels, die tevens de prentbriefkaar-

ten ten verkoop zullen aanbieden, blijven geldig tot 31 december 1960. Zij worden uitgegeven in de waarden van 4, 6, 8, 12 en 30 cent, met toeslagen respectievelijk van 4, 4, 4, 9 en 9 cent.

Voor de philatelisten waren er eerste-dag-enveloppen met een kaart van de Deltawerken, waarop een gehele serie zegels kon worden geplakt. Deze enveloppen moesten, voorzien van naam en adres van de belanghebbende, uiterlijk op de dag van uitgifte aan het loket van een postkantoor worden afgegeven. Zij werden dan van een speciaal poststempel voorzien. De postzegelhandel verleende hierbij graag bemiddeling.

Reeds nu is vastgesteld, welke instellingen een aandeel zullen krijgen uit de opbrengst van de actie 1959. In 1959 wordt steun verleend aan: Prins Bernhardfonds, Fonds voor bijzondere doeleinden van het Voorzieningsfonds voor Kunstenaars; Ondersteuningsfonds voor Letterkundigen; Steuncomité voor Beeldende Kunstenaars; Nederlands Kunstverbond; Stichting Rheumatehuizen; Nederlandse Centrale Vereniging voor Gebrekkigenzorg (uit te keren aan gebrekkige padvindsters); Koninklijke Nederlandse Centrale Vereniging tot bestrijding van de Tuberculose; Prinses Irenefonds; Asthmabestrijding; Dr. Winthrop M. Phelps-stichting voor Spastische kinderen; Nationale Federatie voor de Geestelijke Volksgezondheid; Gezinszorg; Nationaal Fonds voor Bijzondere Noden; Erefonds voor Oud-verpleegsters; Fonds Oud-Huisbezoeksters; Federatie van Instellingen voor de Ongehuwde moeder en haar kind. Verder wordt een kwart van de opbrengst aan de provincies uitgekeerd, waaruit locale of regionale instellingen van dezelfde aard een aandeel kunnen krijgen.

De serie prentbriefkaarten, bestaande uit vijf fraaie houtskooltekeningen van de Deltawerken, kost 75 cent. Uiteraard komt ook de opbrengst van deze kaarten ten goede van de verschillende instellingen.

Koninklijke onderscheiding

Ter gelegenheid van de verjaardag van onze Koningin werden onderstaande collega's gedecoreerd i.v.m. hun lange staat van dienst bij de R.D.M.

Op woensdag 29 april, 's morgens om 11 uur, waren zij in de grote Raadszaal van het stadhuis aanwezig met een groot aantal genodigden uit het bedrijfsleven en werden zij ontvangen door Burgemeester Van Walsum, die hun mededeelde dat het H.M. de Koningin behaagde hen te onderscheiden. Met enige toepasselijke woorden speldde hij ieder het ere-teken op de borst. Onze directie, vertegenwoordigd door Ir Van der Pols en Ir Sluys wenste hen hiermede van harte geluk.

De ere-medaille in brons, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau ontvingen de heren:

- J. H. Dröge, hoekijzersmid
- G. Mastenbroek, sjouwer
- M. de Roode, expeditie Schiemond
- C. H. v.d. Steen, stellingmaker
- L. J. Valster, scheepsmaker

Wij, R.D.M.-ers, beschouwen het als een eer zoveel gedecoreerden in ons midden te hebben en wensen onze vijf onderscheiden collega's van harte geluk, hopende dat zij dit ere-teken nog vele jaren in gezondheid zullen dragen.

Afscheid van de heer H. W. J. Willebrant

Weer ging één van onze oude, getrouwe medewerkers met groot verlot. Ditmaal was het de heer H. W. J. Willebrant, de bekende boekhouder op de afd. Administratie.

Op zaterdagmiddag 2 mei j.l. nam hij, in aanwezigheid van een groot aantal vrienden en bekenden, afscheid van de R.D.M. in de recreatiezaal van de leerschool, alwaar hem een grootse hulde werd gebracht. Diverse sprekers voerden het woord; allen getuigden van grote erkentelijkheid voor de wijze waarop de heer Willebrant zich gedurende zo vele jaren voor de Onderneming verdienstelijk had gemaakt en allen waardeerden dit door hem geschenken aan te bieden.

Allereerst waren daar bloemen voor de dames; vervolgens werd de jubilaris namens het personeel van de afdeling en een aantal medewerkers een aanzienlijk bedrag in de vorm van een reischeque overhandigd, waarmee de heer Willebrant en uiteraard alle familie-

leden, uiterst verrast bleken te zijn, terwijl door de lunchroom-vrienden een tweetal foto's, in fraaie lijst, werd aangeboden.

Niemand zal het een jubilaris of een afscheidnemende kwalijk nemen wanneer het spreken van dankwoorden hem wat moeilijk afgaat. De 78-jarige heer Willebrant had daar echter heel weinig last van. Ook dit getuigt van de vitaliteit, waarover deze grijze medewerker thans nog beschikt.

Men bleef na het met een stevige handdruk afscheid nemen nog gezellig bijeen.

MUZIEK

De golven, zij rollen en maken muziek,
Zij geven iets schoons aan ons leven,
Met duinen en stranden, ja, vol romantiek,
Dat doet er ons mensen pas leven.

Zij zingen tezamen een pracht melodie
De zon dirigeert hun geluiden.
Wij lust'ren en horen die schoon' symphonie;
Van golven, die harder gaan luiden.

De wind brengt de blad'ren der bomen op gang,
Hun rits'len geeft zachte geluiden;
Ook de voog'len zij vallen soms in, met hun zang,
Wat zou toch dit alles beduiden?

De bloemen, zij werken ook mee aan t'orkest,
En spreiden hun kleuren en geuren;
Zij geven hun schoonheid, en wel opperbest,
En wij mogen het horen en keuren.

En s'avonds, als dirigent zon weer verdwijnt,
Dan komen de maan en de sterren;
En zij dirigeren de „nachtwach't" voor ons;
Wij slapen, doch horen 't van verre.

J. de Koning

Jubileum N. W. de Boer

De heer N. W. de Boer, dok- en havenmeester op de R.D.M., herdacht op 1 mei j.l. zijn 25-jarig dienstverband met de R.D.M. Na eerst als assistent van de heer C. M. Smits werkzaam te zijn geweest trad hij, bij diens vertrek op 1 mei 1958, in diens plaats. In verband met het arriveren van ons nieuwe dok 10 werd enige dagen later, op 5 mei, receptie gehouden in het Groothandelsgebouw, alwaar de jubilaris door een groot aantal vrienden en relaties gelukwensen en geschenken werden aangeboden.

J. G. Egelie

40 JAAR BIJ DE R.D.M.

„Als ik nog eens jubileer, behoeven jullie me niks te geven, of het zou een ezeltje moeten zijn!" Deze enigszins bescheiden uitdrukking slaakte de heer J. G. Egelie, administrateur en archivaris op tekenkamer Scheepsbouw, toen het probleem „Welk geschenk" voor zijn jubileum aan de orde was.

Welnu, men heeft zich aan die uitspraak gehouden. Gedachtig aan het sprookje „Ezeltje strek-je" werd van tekenkamer materiaal een ezeltje gefabriceerd, uit welks binnenste door een vernuftig geconstrueerde trek-val-en-sluitbeweging klinkende munt tevoorschijn kwam.

Het begon zaterdagmorgen 2 mei met een inleidend woord van Ir Stapel, die de beide echtelieden hartelijk welkom heette en aan zijn waardering voor de werkzaamheden van de jubilaris uiting gaf. De heer Wilke ging wat nader in op het veelzijdige werk dat door de heer Egelie werd en wordt verricht, terwijl de heer Pollé namens allen het jubileumgeschenk aanbood. Terwijl de jubilaris ietwat zenuwachtig aan des ezels staart trok werden, evenals door het stukhakken van de klinkdraad bij een tewaterlating, enkele „achterschip" obstakels verwijderd en kwam uit het inwendige een keten van zilvergeld tevoorschijn. Een leuke tegemoetkoming aan de wens van de heer Egelie.

De jubilaris toonde zich verrast en liet niet na zijn dank en waardering onder woorden te brengen. Hierbij overhandigde hij, als herinnering aan deze dag, het in lijst gevatte gedicht „Rotterdam" van Jan Prins, dat in het Chefskantoor een plaats kreeg.

Hierna feliciteerde men de heer en mevrouw Egelie waarna, onder het genot van rokerij en versnaperingen, nog even werd nagefuld.

VERENIGINGSMEDEDELINGEN

Slechts 27 leden waren aanwezig op de jaarvergadering van 21 mei j.l. De belangstelling was dus niet groot voor deze bijeenkomst, waaraan nog een feestelijk tintje gegeven werd ter gelegenheid van het feit dat W.E.K. 15 jaar bestaat en thans ruim 3000 leden sterk is. Het bestuur troost zich echter met de gedachte dat ook de overige leden zich met de gang van zaken in onze vereniging kunnen verenigen. Zij kunnen er dan ook van verzekerd zijn dat het bestuur steeds zijn best zal doen om het hun zo goed mogelijk naar de zin te maken. Niettemin zal een grotere opkomst op een volgende jaarvergadering wel op prijs worden gesteld.

De aftredende bestuursleden werden herkozen met uitzondering van de heer De Groot, die zijn functie ter beschikking stelde, aangezien hij de Nieuwe Waterweg binnenkort met pensioen hoopt te verlaten.

Gekozen werd de heer C. van Yperen, die de W.E.K.-belangen op de Nieuwe Waterweg voor ons zal behartigen en naar wij vertrouwen met dezelfde energie als waarmede de heer De Groot steeds voor W.E.K. heeft gewerkt.

De samenstelling van het bestuur is als volgt:

Voorzitter	P. Dinkelaar
Secretaris	M. P. v.d. Borden
Penningmeester	P. Blanken
2e voorzitter	J. L. Ketting
2e secretaris	J. Ambachtsheer
2e penningmeester	T. C. Schilder
Leden:	C. van Yperen, C. B. Meulstee, P. Schot, C. van Sprundel en P. van Gulik,

Kascontrolecommissie:

H. F. Beekman, P. Vermeer en J. van Gemert.

Redactie:

J. Th. Wilke, B. Besterveld en J. van Vessem.

Gaarne betuigen wij hier onze dank aan de heer De Groot voor het veelomvattende werk dat hij tal van jaren in het belang van onze vereniging heeft verricht.

Tevens zijn wij de afgestreden leden van de kascontrolecommissie, de heren P. Otting en C. J. Swinkels, alsmede de redactie van ons maandblad voor de aan de vereniging bewezen diensten zeer erkentelijk.

REIZEN

Vertrektijden

DAGTOCHT

woensdag 24 juni:

We vertrekken te

- 6 uur 45 van het postkantoor te Schiedam
- 6 .. 55 uit de Rochussentraat
(bij het G.E.B.-gebouw)
- 7 .. 5 van de Dorpsweg, hoek Wolphaertsbocht
(bij Postkantoor)
- 7 .. 20 van de Heyplaat (Rondplein)

Er zijn nog enkele plaatsen beschikbaar. Voor route en prijs zie *Wekker* van april.

7-DAAGSE REIS NAAR LUXEMBURG.

We vertrekken op dezelfde tijden als vermeld staan voor de dagtocht. Alle deelnemers worden verzocht hun passen vóór 27 juni in te leveren bij het bestuur. Tevens verzoeken wij hen er voor zorg te dragen dat het reisgeld vóór 20 juni voldaan is.

Zoals U allen weet vertrekken we 4 juli en arriveren 10 juli ± 10 uur n.m. weer in Rotterdam. De route, die we dagelijks rijden houden wij „geheim“. Als U zorgt dat U voldoende franken hebt (aan de grens verkrijgbaar), loopt de rest zoals voorgaande jaren. Zorgt allen op tijd bij de stopplaatsen aanwezig te zijn. Wij wensen U allen een prettige vakantie.

Bestuur Reisclub

Op 30 april 1959 zijn met pensioen gegaan de heren:

M. NOORDZIJ,

electr. kraandrijver, geboren 16 juli 1893 en

wonende St. Luduinastraat 56 te Schiedam, die van 25 januari 1921 af, met een onderbreking, werkzaam was bij de N.W.

en

J. STRENG,

stellingwerker, geboren 6 maart 1893 en wonende Prins Frederik Hendrikstraat 12 te Schiedam, die van 14 mei 1919 af, met een aantal onderbrekingen, werkzaam was bij de N.W.

Eveneens ging op 30 april met pensioen de heer

H. W. J. WILLEBRANT,

boekhouder, geboren 14 december 1880 en wonende Oostzeedijk 69 b te Rotterdam, die van 1 februari 1904 tot 1 augustus 1919 bij de R.D.M., daarna tot 28 februari 1925 bij de N.W. en vervolgens tot 30 april 1959 bij de R.D.M. werkzaam was.

Dankbetuigingen

Hiermede betuigen wij van harte onze dank aan het bestuur van W.E.K. voor de vriendelijke attentie die wij bij de viering van ons 25-jarig huwelijk mochten ontvangen.

H. Batenburg

G. Batenburg-Van den Berg

Hiermede betuig ik mijn hartelijke dank aan het bestuur en de leden van de club W.E.K. voor de belangstelling en voor de fruitmand, die ik tijdens mijn verblijf in het Gem. Ziekenhuis heb mogen ontvangen.

Wed. Kemink

Voor de bewijzen van deelneming, bij het overlijden van mijn man M. Bijloo, betuig ik aan allen mijn oprechte dank.

N. Bijloo-Schoel-Leeuwarden